

OZNAČOVANIE RASTLINNÝCH ALTERNATÍV MÄSA A MÄSOVÝCH VÝROBKOV V KONTEXTE ROZSUDKU SÚDNEHO DVORA VO VECI PROTÉINES FRANCE

Mgr. Martin Pogádl*

Abstrakt: Autor v príspevku analyzuje rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-438/23, *Protéines France*, ktorý sa týka označovania plant-based potravín, špeciálne sektoru mäsa a mäsových výrobkov. Uvedený rozsudok sa zameriava na otázky vnútroštátnych opatrení, názvu podľa právnych predpisov, zaužívaného a opisného názvu, a to v kontexte označovania potravín na rastlinnej báze názvami typickými pre živočíšne výrobky. Cieľom príspevku je poskytnúť čitateľovi ucelený súhrn záverov rozsudku a poukázať na presahy týchto záverov na prostredie Slovenskej republiky a Českej republiky.

Kľúčové slová: plant-based potraviny, názov potraviny, názov podľa právnych predpisov, zaužívaný názov, opisný názov

Bielkoviny zohrávajú dôležitú úlohu v každodennej strave. Tieto makroživiny plnia v ľudskom tele viacero funkcií vrátane prispievania k rastu a udržiavaniu svalovej hmoty.¹ Hoci bielkoviny nesmú chýbať v ľudskej strave, dnes sa čoraz viac akcentuje na spôsob, akým sa bielkoviny získavajú a konzumujú. V záujme vytvorenia udržateľného potravinového systému, ako aj z iných dôvodov, je prechod na bielkoviny s väčším podielom rastlinných a iných alternatívnych bielkovín súčasťou viacerých európskych politík.² Týmito politikami sú: Európska bielkovinová stratégia, Stratégia z farmy na stôl, či Európska zelená dohoda, ktoré majú za cieľ promovať stravovanie s nižším dopadom na životné prostredie, ktorým je práve rastlinné stravovanie.³ Ako vyplýva

* Mgr. Martin Pogádl je interný doktorand na Ústave duševného vlastníctva, technológií a produktového práva Právnickej fakulty Trnavskej univerzity v Trnave, e-mail: martin.pogadl@tvu.sk. Príspevok bol vypracovaný v rámci projektu APVV č. APVV-20-0171 Konkurencia nárokov z deliktov a kvázideliktov v mimozmluvných vzťahoch a na pomedzí zmluvného a vecného práva.

¹ BUIJS, J. Name of the food and other communication on alternative proteins. In: *ERA Forum*, 2023, č. 24, s. 327.

² LÄHTEENMÄKI-UUTELA, A., RAHIKAINEN, M., LONKILA, A., YANG, B. Alternative proteins and EU food law. In: *Food Control*, 2021, č. 130, s. 2.

³ DIVÉKY-ERTSEY, A., GÁL, I., MADARAS, K., PUSZTAI, P., CSAMBALIK, L. Contribution of Pulses to Agrobiodiversity in the View of EU Protein Strategy. In: *Stresses*, 2022, č. 2, s. 91-112.

z Európskej bielkovinovej stratégie: „Európsky parlament zdôrazňuje veľký potenciál a pridanú hodnotu udržateľne produkovaných rastlinných a živočíšnych bielkovín a skutočnosť, že udržateľný rozvoj tohto odvetvia bude prínosom pre európskych poľnohospodárov, kvalitu pôdy, cykly živín, biodiverzitu, klímu, obhospodávanie a ľudské zdravie a má strategický význam pre európsku potravinovú bezpečnosť a zdôrazňuje, že politiky musia vytvoriť rovnaké podmienky pre všetky zainteresované strany a produkty a že spotreba bielkovín musí byť udržateľnejšia.“⁴ Ako príklad zdroju alternatívnych bielkovín je možné uviesť hmyz, ktorý je novou potravinou v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2283 z 25. novembra 2015 o nových potravinách, ktorým sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1169/2011, ktorým sa zrušuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 258/97 a nariadenie Komisie (ES) č. 1852/2001.⁵ Európsku podporu alternatívnych proteínov ďalej vyjadruje aj stratégia z farmy na stôl, podľa ktorej je veľmi dôležité zvrátiť nárast miery nadváhy a obezity v EÚ do roku 2030. Prechod na rastlinnú stravu s menším množstvom červeného a spracovaného mäsa a s väčším množstvom ovocia a zeleniny zníži nielen riziká život ohrozujúcich ochorení, ale aj vplyv potravinového systému na životné prostredie.⁶

Promovanie rastlinnej stravy politikami Európskej únie sa odzrkadľuje aj v preferenciách európskych spotrebiteľov. V správe zverejnenej v rámci projektu SMART PROTEIN financovaného Európskou úniou sa analyzovali maloobchodné údaje z 11 európskych krajín, aby sa zistilo, o koľko presne sa zvýšila spotreba rastlinných potravín v regióne v rokoch 2018 až 2020. Správa poukazuje na významný nárast hodnoty predaja „rastlinného mäsa“ naprieč členskými štátmi, pričom najväčší nárast zaznamenalo Nemecko a Rakúsko.⁷

V dôsledku rastu oblúbenosti plant-based potravín medzi spotrebiteľmi potravinárskeho priemyslu v súčasnosti uvádza na trh množstvo nových výrobkov, pozostávajúcich z rastlinných bielkovín, ktoré majú za cieľ nahrádzať potraviny

⁴ Bod 24 a 25 Uznesenia Európskeho parlamentu z 19. októbra 2023 Európska stratégia v oblasti bielkovín (2023/2015(INI)).

⁵ RYBNÍKÁR, S., FIKSELOVÁ, M. Hmyz ako nová potravinová s akcentom na právny poriadok Slovenskej republiky. In: TREMPLOVÁ, B., JAVŮRKOVÁ, Z. (eds.) *Hygiena a technológia potravín – LI. Lenfeldovy a Höklovy dny [elektronický dokument] : zborník prednášok a posterů. Brno 2022*. Brno: Veterinární a farmaceutická univerzita Brno, 2022, s. 29-30.

⁶ EURÓPSKA KOMISIA. Farm to Fork Strategy. 2020. [online] https://food.ec.europa.eu/system/files/2020-05/f2f_action-plan_2020_strategy-info_en.pdf [22.12.2024]

⁷ CORDIS. Europe's plant-based food industry shows record-level growth. 19.4.2024. [online] <https://cordis.europa.eu/article/id/429495-europe-s-plant-based-food-industry-shows-record-level-growth> [22.12.2024]

živočíšneho pôvodu, vrátane mlieka, vajec a mäsa.⁸ Za týmto účelom výrobcovia často pristupujú k označeniam plant-based potravín názvami typickými pre sektory mäsiarstva, údenárstva a rybolovu, napr. názvami: „sójová šunka“, „vegánsky párok“ a podobne. Uvedené označenia sa stali predmetom diskurzu v rámci právneho a potravinárskeho prostredia na Slovensku aj v Česku.⁹

V prípade sektoru mlieka a mliečnych výrobkov právna úprava nespôsobuje v praxi problémy. Právne názvy mlieka a mliečnych výrobkov totiž požívajú právnu ochranu na európskej úrovni, ktorá vyplýva z nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1308/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa vytvára spoločná organizácia trhov s poľnohospodárskymi výrobkami (ďalej len „nariadenie CMO“) a zároveň z rozhodovacej činnosti Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „SDEÚ“), ktorá túto právnu ochranu objasňuje a zároveň rozširuje, a to napr. o zaužívaný výraz šľahačka, ktorý taktiež v zmysle nej požíva právnu ochranu názvu potraviny.¹⁰

Na rozdiel od výrazov typických pre mlieko a mliečne výrobky ako sú „mlieko“, „jogurt“, „smotana“ a pod., výrazy typické pre sektor mäsa a mäsových výrobkov ako sú napr. „hamburger“ a „klobása“ nie sú na európskej úrovni vyhradené pre mäso a mäsové výrobky.¹¹ Keďže európska právna úprava v tejto oblasti mlčí, priestor na ochranu názvov typických pre sektor mäsa a mäsových výrobkov sa pokúšajú využiť členské štáty, pričom na úrovni viacerých sa diskutuje a pripravuje právna úprava, ktorá by takéto názvy chránila na národnej úrovni.

V Českej republike sa v legislatívnom procese nachádza návrh vyhlášky, ktorou sa mení vyhláška č. 69/2016 Sb., o požadavcích na maso, masné výrobky, produkty rybolovu a akvakultúry a výrobky z nich, vejce a výrobky z nich.¹²

⁸ SINGH-POVEL, C.M., VAN GOOL, M.P., GUAL ROJAS, A.P., BRAGT, M.C., KLEINNIJENHUIS, A.J., HETTINGA, K.A. Nutritional content, protein quantity, protein quality and carbon footprint of plant-based drinks and semi-skimmed milk in the Netherlands and Europe. In: *Public Health Nutrition*, 2022, č. 5, s. 1416-1426.

⁹ Pozornosť bola tejto problematike venovaná na konferencii Potravinové právo 2024, ktorú organizovala Právnická fakulta Trnavskej univerzity v Trnave v spolupráci s Potravinárskou komorou Slovenska, v rámci sekcie „Označovanie potravín a plant-based potraviny“. V Českej republike bola problematike venovaná pozornosť na konferencii New Food Forum, organizovanej organizáciou ProVeg Česko a taktiež pravidelne na rokovaní Platformy pro alternativní potraviny a nápoje při České technologické platformě pro potraviny.

¹⁰ Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo 14.6.2017 vo veci C-422/16 TofuTown.

¹¹ CARREÑO I. France Bans “Meaty” Terms for Plant-Based Products: Will the European Union Follow? In: *European Journal of Risk Regulation*, 2022, č. 13, s. 665-669.

¹² ODOK PORTÁL. Návrh vyhlášky, ktorou sa mení vyhláška č. 69/2016 Sb., o požadavcích na maso, masné výrobky, produkty rybolovu a akvakultúry a výrobky z nich, vejce a výrobky

Tento návrh vyhlášky smeruje okrem iného k ochrane názvov typických pre sektor mäsiarstva, údenárstva a rybolovu. Návrh vyhlášky prešiel pripomienkovým konaním, pričom pripomienky podalo viac subjektov. Súhlas so zavedením právnej ochrany názvov mäsa a mäsových výrobkov v návrhu vyhlášky vyjadrila napr. Agrárni komora ČR, podľa ktorej má navrhovaná právna úprava za cieľ zaistiť jasné a zrozumiteľné pravidlá pre výrobcov a poskytnúť spotrebiteľom garanciu ohľadom pôvodu, zloženia a výživových parametrov týchto produktov.

Proti ochrane názvov mäsa a mäsových výrobkov v návrhu vyhlášky sa postavilo Ministerstvo práce a sociálnych vecí Českej republiky, podľa ktorého nič nenasvedčuje tomu, že v súčasnej dobe dochádza ku klamaniam spotrebiteľa v orientácii medzi mäsovými a rastlinnými výrobkami. Podľa ministerstva ani Státní zemědělská a potravinářská inspekce neviduje podnety spotrebiteľov na kontrolu týkajúcu sa zavádzajúceho označovania rastlinných alternatív. Navrhovanú právnu úpravu je podľa ministerstva potrebné podložiť dátami, ktoré preukazujú, že existuje významná časť spotrebiteľov, ktorí sa v dôsledku súčasnej úpravy cítia zmätení, či oklamani. Zároveň uvádza, že spotrebiteľ môže byť zmätený práve v dôsledku prijatia navrhovanej úpravy, a to tým, že zaužívané názvy nebude možné používať v súvislosti s alternatívami mäsových výrobkov.

Búrľivá diskusia s názormi pre a proti navrhovanej právnej úprave prebiehala aj vo Francúzsku. Práve dekrét, ktorým Francúzsko zakázalo používanie názvov typických pre sektory mäsiarstva, údenárstva a rybolovu, sa stal predmetom súdneho prieskumu, pričom vnútroštátny súd podal na SDEÚ prejudiciálne otázky. Z tohto dôvodu spor vo veci C-438/23 Protéines France¹³ bude predmetom tohto príspevku, nakoľko sudcovia v rozhodnutí pokladajú a zároveň odpovedajú na viaceré významné právne otázky súvisiace s označovaním potravín všeobecne, a špecificky odpovedá na otázky súvisiace s označovaním potravín na rastlinnej báze.

1 Skutkové okolnosti prejednávanej veci

Francúzsky predseda vlády v roku 2022, v snahe chrániť názvy používajúce terminológiu špecifickú pre sektory mäsiarstva, údenárstva a rybolovu, prijal

z nich. 29.11.2024. [online] <https://www.odok.cz/portal/veklep/material/ALBSDBEDXPF9/> [22.12.2024]

¹³ Rozsudok Súdneho dvora EÚ z 4.10.2024 vo veci C-438/23 Protéines France.

dekrét č. 2022-947 z 29. júna 2022 o používaní určitých názvov na označenie potravín obsahujúcich rastlinné bielkoviny (ďalej len „dekrét z roku 2022“).¹⁴ Dekrétom z roku 2022 sa stanovuje zákaz používania názvov používaných na označovanie potravín živočíšneho pôvodu pri opise, umiestňovaní na trh alebo propagácii potravín obsahujúcich rastlinné bielkoviny. Na Conseil d'État, ktorá je obdobou najvyššieho správneho súdu,¹⁵ (ďalej len „Štátna rada“), boli podané žaloby o neplatnosť dekrétu z roku 2022.

Francúzsky predseda vlády v roku 2024 prijal dekrét č. 2024-144 z 26. februára 2024 o používaní určitých názvov na označenie potravín obsahujúcich rastlinné bielkoviny, ktorý zrušil dekrét z roku 2022 (ďalej len „dekrét“ a „dekrét z roku 2024“).¹⁶ Dekrét z roku 2024 s istými úpravami ponecháva zákaz používania názvov spojených s výrobkami živočíšneho pôvodu pri opise, umiestňovaní na trh alebo propagácii potravín na báze rastlinných bielkovín. Z vyjadrení SDEÚ vyplýva, že na Štátnu radu boli podané aj žaloby napádajúce zákonnosť dekrétu z roku 2024, nakoľko Štátna rada sa domnievala, že napriek prijatiu dekrétu č. 2024-144 sú položené otázky naďalej rozhodujúce pre vyriešenie sporu, o ktorom rozhoduje. Zároveň Štátna rada poukázala na skutočnosť, že viaceré žalobkyne vo veci samej vyjadrili svoj zámer napadnúť aj dekrét z roku 2024 rovnakými žalobnými dôvodmi, ako sú tie, ktoré už boli uplatnené proti dekrétu z roku 2022, a to z dôvodu, že niektoré ustanovenia týchto dvoch dekrétov sú totožné.

Z dekrétu vyplýva, že sa vzťahuje na potraviny, ktoré obsahujú rastlinné bielkoviny¹⁷, pričom je na účely opisu, marketingu alebo propagácie spracovaného výrobku obsahujúceho rastlinné bielkoviny zakázané používať: právny názov, pre ktorý pravidlá definujúce zloženie potraviny nestanovujú možnosť pridania rastlinnej bielkoviny; názov odkazujúci na živočíšne druhy a skupiny živočíšnych druhov alebo na morfológiu či anatómiu zvierat; názov obsahujúci výrazy uvedené v prílohe I¹⁸. V prílohe I sú uvedené výrazy ako: „filé“, „bifteč“,

¹⁴ LÉGIFRANCE. Décret n° 2022-947 du 29 juin 2022 relatif à l'utilisation de certaines dénominations employées pour désigner des denrées comportant des protéines végétales. 29.6.2022. [online] <https://www.legifrance.gouv.fr/jorf/id/JORFTEXT000045978360> [22.12.2024]

¹⁵ ASIMOW, M. Five Models of Administrative Adjudication. In: *The American Journal of Comparative Law*, 2015, č. 63, s. 38.

¹⁶ LÉGIFRANCE. Décret n° 2024-144 du 26 février 2024 relatif à l'utilisation de certaines dénominations employées pour désigner des denrées comportant des protéines végétales. 26.2.2024. [online] <https://www.legifrance.gouv.fr/jorf/id/JORFTEXT000049199307> [22.12.2024]

¹⁷ Čl. 1 dekrétu.

¹⁸ Čl. 2 dekrétu.

„šunka“, ktorých použitie pre potravinu obsahujúcu rastlinné bielkoviny sa v zásade zakazuje.

Dekrét sa neuplatňuje len v situáciách, keď sa názvy označujúce výrobky živočíšneho pôvodu používajú v prípade potravín na báze rastlinných bielkovín osamote, ale aj v situáciách, keď sa v bezprostrednej blízkosti týchto názvov umiestnia dodatočné údaje, aby spotrebiteľov informovali o čiastočnej alebo úplnej náhrade rastlinnými bielkovinami v zložení týchto potravín.¹⁹ Zakázané je preto v zmysle dekrétu napríklad aj používanie názvov „sójové filé“ a „rastlinná šunka“ na označenie potravín, v ktorých sú živočíšne bielkoviny nahradené rastlinnými bielkovinami. Je potrebné poznamenať, že tento zákaz sa vzťahuje aj na iné alternatívy mäsa, ktoré sú vyrábané novými metódami, napríklad na „mäso“ vyrobené z mykoproteínov.²⁰

Dekrét stanovuje v prílohe II maximálny podiel rastlinných bielkovín, pričom po prekročení tohto podielu vo výrobku nie je možné použiť názvy, ktoré sú v tejto prílohe uvedené.²¹ Napríklad v prípade slaniny je maximálne povolené percento rastlinných bielkovín na úrovni 0,5%, v prípade hydinovej šunky 3%. V praxi to znamená, že v prípade hydinovej šunky, ktorá obsahuje 4% rastlinných bielkovín by označenie takejto potraviny názvom „hydinová šunka“ nebolo možné.

Produkty legálne vyrobené alebo uvedené na trh v inom členskom štáte Európskej únie alebo v tretej krajine nie sú predmetom požiadaviek dekrétu.²² Formulácia tohto ustanovenia dekrétu predstavuje najvýraznejšiu zmenu oproti zneniu dekrétu z roku 2022. Podľa dekrétu z roku 2022 sa požiadavky upravené v dekréte nevzťahujú na výrobky legálne vyrobené alebo umiestnené na trh v inom členskom štáte, štáte, ktorý je zmluvnou stranou Dohody o EHP, alebo v Turecku.²³ Zmena formulácie čl. 5 dekrétu predstavuje najvýraznejšiu zmenu oproti zneniu dekrétu z roku 2022. Čl. 5 dekrétu z roku 2024 je formulovaný podstatne širšie a vyjadruje snahu normotvorcu vyhnúť sa možnému porušeniu čl. 34 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Uvedený článok obsahuje zákaz množstevných obmedzení dovozu a všetkých opatrení s rovnocenným účinkom medzi členskými štátmi.

¹⁹ Čl. 2 dekrétu.

²⁰ BAMBRIDGE-SUTTON, A. Décret n° 2022-947 du 29 juin 2022 relatif à l'utilisation de certaines dénominations employées pour désigner des denrées comportant des protéines végétales. 29.6.2022. [online] <https://www.foodnavigator.com/Article/2024/10/08/france-plant-based-name-ban-blocked-by-ecj/> [22.12.2024]

²¹ Príloha II obsahuje názvy ako „slanina“, „šunka“, „saláma“, „konfit“.

²² Čl. 5 dekrétu.

²³ Čl. 5 dekrétu z roku 2022.

Čl. 34 je v rozhodovacej činnosti SDEÚ vykladaný veľmi reštriktívne. Po ukázať možno na jeho rozhodovaciu činnosť, špeciálne na rozsudok Cassis de Dijon, v zmysle ktorého: „Pod pojmom „opatrenia s rovnakým účinkom ako množstevné obmedzenia dovozu“ uvedeným v článku 30 Zmluvy EHS treba rozumieť, že zákaz uvedený v tomto článku sa vzťahuje aj na stanovenie minimálneho obsahu alkoholu v alkoholických nápojoch určených na ľudskú spotrebu právnym predpisom niektorého členského štátu, pokiaľ ide o dovoz alkoholických nápojov legálne vyrábaných a uvedených na trh v inom členskom štáte.“ SDEÚ v tejto veci tiež rozhodol, že čl. 34 sa môže uplatniť aj v prípade, že nedošlo k diskriminácii. Diskriminácia je teda dostatočnou, ale nie nevyhnutnou podmienkou na uplatnenie článku 34²⁴, čo svedčí o reštriktívnosti výkladu čl. 34 a jeho aktivácii.

Žalobcovia namietali pred Štátnou radou predovšetkým rozpor dekrétu s viacerými ustanoveniami nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1169/2011 z 25. októbra 2011 o poskytovaní informácií o potravinách spotrebiteľom (ďalej len „nariadenie FIC“). Z dôvodu výkladu práva Európskej únie sa Štátna rada obrátila na SDEÚ a položila mu viaceré prejudiciálne otázky, predovšetkým, či nariadenie FIC vnútroštátnym orgánom bráni v prijatí dekrétu z roku 2022, pretože otázky, na ktoré sa vzťahuje tento dekrét, sú výslovne harmonizované v zmysle článku 38 ods. 1 daného nariadenia.

2 Harmonizácia práva Európskej únie

Európska únia sa zameriava na proces harmonizácie ako na hlavný nástroj pre dosiahnutie riadneho fungovania vnútorného trhu. Úlohou harmonizácie na vnútrnom trhu EÚ je odstrániť prekážky obchodu a uľahčiť voľný pohyb tovaru, osôb, služieb a kapitálu (ako aj platieb). To sa dá dosiahnuť mnohými spôsobmi vrátane prijatia harmonizačných, t. j. aproximačných opatrení, ako sú smernice a nariadenia. Rozhodovacia činnosť SDEÚ potvrdzuje, že cieľom harmonizačných opatrení je znížiť rozdiely medzi právnymi poriadkami členských štátov.²⁵ Odstraňovanie, resp. znižovanie rozdielov medzi právnymi po-

²⁴ CRAIG, P., DE BŮRCA, G. *EU Law: Text, Cases, and Materials*. Fifth Edition. Oxford: Oxford University Press, 2011, s. 637.

²⁵ MIŠČENÍČ, E., HOFFMANN, A.-L. The Role of Opening Clauses in Harmonization of EU Law: Example of the EU's General Data Protection Regulation (GDPR). In: *EU and Comparative Law Issues and Challenges Series (ECLIC)*, 2020, č. 4, s. 44-61.

riadkami členských štátov vedie k zvyšovaniu úrovne právnej istoty pre účastníkov vnútorného trhu.²⁶

V oblasti potravinového informačného práva je potrebné poukázať na čl. 38 ods. 1 nariadenia FIC, v zmysle ktorého členské štáty, v prípade, ak sa nariadením daná otázka harmonizuje, nemôžu prijímať ani si zachovať vnútroštátne opatrenia, ak to nepovoľuje právo Únie. V prípade, že daná otázka nie je nariadením harmonizovaná, členské štáty môžu v tejto otázke prijímať vnútroštátne opatrenia, za predpokladu, že sa nimi nezakazuje voľný pohyb tovaru, ktorý je v súlade s týmto nariadením, ani sa mu nebráni a neobmedzuje sa. Harmonizácia práva Európskej únie je jedným z najefektívnejších prostriedkov na podporu voľného pohybu tovaru.²⁷

Z rozsudku Groupe Lactalis²⁸ vyplýva, že žiadne ustanovenie nariadenia FIC neuvádza, čo sú otázky konkrétne harmonizované v zmysle čl. 38 ods. 1 nariadenia FIC. Dané otázky sa musia identifikovať pri prísnom dodržaní znenia nariadenia FIC. Z rozsudku vo veci Groupe Lactalis teda vyplýva, že nie celá oblasť informácií o potravinách určených spotrebiteľom by sa mala považovať za harmonizovanú podľa nariadenia FIC, takže členským štátom stále zostáva istý legislatívny „manévrovací“ priestor za predpokladu, že sa nenaruší zásada voľného pohybu tovaru.²⁹ Posúdenie toho, či je daná oblasť právnych vzťahov harmonizovaná je významné z dôvodu možnosti členských štátov prijímať v oblasti označovania plant-based potravín vnútroštátne opatrenia, ktoré by pre tieto výrobky zakazovali používať názvy typické pre sektor mäsiarstva, údenárstva a rybolovu. Otázka harmonizácie je teda kľúčovou otázkou, ktorou sa SDEÚ v rozhodnutí zaoberal.

3 Názov podľa právnych predpisov

Názov potraviny predstavuje údaj, ktorý napomáha spotrebiteľovi rýchlo identifikovať potravinu ako aj jej charakteristické vlastnosti. Zároveň slúži tiež

²⁶ MIŠČENIČ, E. Legal Risks in Development of EU Consumer Protection Law. In: MIŠČENIČ, E.; RACCAH A. (eds.) *Legal Risks in EU Law, Interdisciplinary Studies on Legal Risk Management and Better Regulation in Europe*. Cham: Springer International, Cham, 2016, s. 139.

²⁷ MALETIČ, I. *The law and policy of harmonisation in Europe's internal market*. Cheltenham: Edward Elgar Publishing, 2013, s. 7.

²⁸ Rozsudok Súdneho dvora EÚ z 1.10.2020 vo veci C-485/18 Groupe Lactalis, bod 25.

²⁹ RUSSO, L. Communication of the origin of food products: legal aspects. In: *Przegląd Prawa Rolnego*, 2021, č. 29, s. 413.

na odlišenie potraviny od iných druhov a kategórií potravín.³⁰ Názvom potraviny je jej názov podľa právnych predpisov. Ak takýto názov neexistuje, názov potraviny je jej zaužívaný názov, alebo ak neexistuje zaužívaný názov alebo sa zaužívaný názov nepoužíva, uvádza sa opisný názov potraviny.³¹

Názov podľa právnych predpisov je názov potraviny ustanovený v príslušných predpisoch Únie alebo ak takéto predpisy Únie neexistujú, je to názov ustanovený vnútroštátnym právom členských štátov.³² Názvom podľa právnych predpisov je napr. „*mlieko*“, ktoré je definované v bode 1, časti III, prílohy VII nariadenia CMO ako výhradne bežný výlučok mliečnych žliaz cicavcov získaný z jedného alebo viacerých dojení bez toho, aby sa doň niečo pridávalo alebo sa z neho niečo odoberalo.³³

Zaužívaný názov je názov, ktorý používajú ako názov potraviny spotrebiteľia v členskom štáte, v ktorom sa potravina predáva, bez toho, aby ho bolo treba vysvetľovať.³⁴ Za takýto názov sa považuje napr. „*šlaháčka*“, čo SDEÚ rozhodol vo veci C-422/16 TofuTown.³⁵

Opisný názov je názov obsahujúci opis potraviny, a ak je to potrebné z hľadiska jej použitia, ktorý je spotrebiteľom dostatočne zrozumiteľný na určenie skutočnej povahy potraviny a jej odlišenie od ostatných výrobkov, s ktorými by ju bolo možné zameniť.³⁶ Tento názov je kreovaný výrobcom za dodržania ostatných pravidiel potravinového informačného práva. Môže ísť napr. o názov „*sójový krém na varenie*“.

Kľúčové pre právnú a potravinársku prax sú závery, ktoré vyplynuli z výkladu pojmu „*názov podľa právnych predpisov*“. V tejto súvislosti SDEÚ vyslovil prelomový záver, ktorý do právneho diskurzu prináša množstvo nových otázok. Poukázal pri tom na čl. 2 ods. 1 písm. f) nariadenia FIC, ktorý odkazuje na vymedzenia pojmov „*mäso*“, „*mechanicky separované*

³⁰ RYBNÍKÁR, S. Vzájomné uznávanie názvov potravín v Európskej únii. In: ADAMOVIÁ, Z. (ed.) *Nové technológie, internet a duševné vlastníctvo 6. Označovanie produktov*. Trnava: Typi Universitatis Tyrnaviensis, spoločné pracovisko Trnavskej univerzity v Trnave a VEDY, vydavateľstva Slovenskej akadémie vied, 2024, s. 58 a nasl.

³¹ čl. 17 ods. 1 nariadenia FIC.

³² čl. 2 ods. 2 písm. n) nariadenia FIC.

³³ RYBNÍKÁR, S., POGÁDL, M. Labelling of Plant-Based Foods with Names Reserved for Milk and Dairy Products with a focus on the Slovak and Czech Republics. In: *European Food and Feed Law Review*, 2024, č. 19, s. 254.

³⁴ čl. 2 ods. 2 písm. o) nariadenia FIC.

³⁵ LEIALOHILANI, A., DE BOER, A. EU food legislation impacts innovation in the area of plant-based dairy alternatives. In: *Trends in Food Science & Technology*, 2020, č. 104, s. 262-267.

³⁶ čl. 2 ods. 2 písm. p) nariadenia FIC.

mäso“, „*mäsové prípravky*“, „*rybárske výrobky*“ a „*mäsové výrobky*“ v bodoch 1.1, 1.14, 1.15, 3.1 a 7.1 prílohy I k nariadeniu č. 853/2004³⁷. SDEÚ uvedené pojmy posúdil ako názvy podľa právnych predpisov, čím zároveň objasňuje obsah pojmu „*názov podľa právnych predpisov*“. V praxi to znamená, že s poukazom na definíciu mäsa, ktoré je definované ako jedlé časti zvierat (vrátane krvi), potravina, ktorá takéto jedlé časti zvierat neobsahuje, nemôže byť označená názvom potraviny „*mäso*“, a to ani vtedy, ak je toto označenie sprevádzané povinnými sprievodnými údajmi o názve potraviny (napr. „*sójové mäso*“, „*rastlinné mäso*“ a pod.). Tento záver prináša mnoho otázok najmä v súvislosti s inými pojmi, ktoré obsahuje príloha I k nariadeniu č. 853/2004. Hoci SDEÚ výslovne odkazuje len na pojmy vymedzené v čl. 2 ods. 1 písm. f) nariadenia FIC, pričom im priznáva status názvu podľa právnych predpisov, príloha I nariadenia č. 853/2004 obsahuje aj ďalšie pojmy, akým je napríklad výraz „*zverina*“. Je preto otázne, či možno za názvy podľa právnych predpisov považovať aj iné pojmy uvedené v tejto prílohe. Zastávam názor, že nariadenie č. 853/2004 obsahuje niektoré ďalšie názvy podľa právnych predpisov, SDEÚ to nevylúčil, ale výslovne odkázal iba na pojmy vymedzené v čl. 2 ods. 1 písm. f) nariadenia FIC z toho dôvodu, že predmetom prejudiciálnych otázok bolo práve nariadenie FIC, a preto poukázal len na tieto pojmy. Nemožno automaticky vyvodit' záver, že ostatné pojmy vymedzené v nariadení č. 853/2004 nie sú názvami podľa právnych predpisov, ale k posúdeniu tejto skutočnosti je potrebné pristupovať od prípadu k prípadu, na základe kritérií, ktoré sú predmetom ďalšieho textu.

SDEÚ poskytuje v tomto rozsudku všeobecné výkladové pravidlo pri výklade obsahu pojmu „*názov podľa právnych predpisov*“. V tomto zmysle rozsudok odkazuje na stanovisko generálnej advokátky, v zmysle ktorého otázka, či vnútroštátne orgány prijali názov podľa právnych predpisov, musí byť posúdená objektívne.³⁸ Pre posúdenie toho, či sa konkrétnou právnou úpravou stanovujú názvy podľa právnych predpisov, je potrebné skúmať účinok týchto pravidiel. Zámer vnútroštátnych orgánov na účely tohto posúdenia nie je určujúci, a teda názvy podľa právnych predpisov môžu byť právnou úpravou stanovené aj v prípade, ak by takýto zámer kontext právnej úpravy, alebo dôvodová správa vylučovala. Uvedený záver platí podľa stanoviska generálnej advokátky aj vtedy, keď tieto pravidlá formálne neuvádzajú, že upravujú názvy potravín. Toto objektívne posúdenie musí vykonať vnútroštátny súd, avšak SDEÚ mu

³⁷ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 z 29. apríla 2004, ktorým sa ustanovujú osobitné hygienické predpisy pre potraviny živočíšneho pôvodu.

³⁸ bod 84 stanoviska generálnej advokátky.

pri tom môže poskytnúť prvky výkladu úijného práva, ktoré k objektívnemu posúdeniu potrebuje.³⁹

SDEÚ nasledujúcim spôsobom zarámcoval obsahové požiadavky na názov podľa právnych predpisov. Poukázal pri tom na čl. 2 ods. 2 písm. n) nariadenia FIC, z ktorého vyplýva, že zákonné názvy musia byť ustanovené, teda definované, v predpisoch úijného práva či práva členského štátu, za účelom označenia potraviny. Prijatie zákonného názvu tak spočíva v spojení konkrétneho výrazu s určitou potravinou. Z uvedeného kritéria sa dá vyvodiť, že na to, aby bol určitý pojem právom uznaný za „*názov podľa právnych predpisov*“, musí byť definovaný konkrétnym a pozitívnym spôsobom. Ako uvádza Rørdam, názov by mal opisovať výrobok spôsobom, ktorý pomáha spotrebiteľom pochopiť povahu výrobku a odlíšiť výrobok od iných výrobkov, s ktorými by sa mohol zamieňať.⁴⁰ To znamená, že definícia pojmu musí byť konštruovaná tak, že vymedzuje, čo konkrétne potravinou je, a nie to, čo ňou nie je. Ako príklad pozitívnej definície je možné uviesť definíciu párku, ktorá je obsiahnutá vo vyhláske Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky č. 83/2016 Z. z. o mäsových výrobkoch (ďalej len „*vyhláska o mäsových výrobkoch*“): „*párkom mäsový výrobok z jemne homogenizovaného mäsového diela alebo zo zrnitého mäsového diela s veľkosťou častíc do 2 mm alebo spojky a vložky, spravidla plnený do technologického obalu s priemerom najviac 34 mm*“. Na základe uvedenej citácie je možné spojiť výraz párok s konkrétnou potravinou, ktorá je v tomto ustanovení špecifikovaná. Definícia je konštruovaná konkrétne a pozitívne, teda obsahuje špecifikáciu toho, čo sa danou potravinou rozumie, čo má obsahovať. Je však potrebné poznamenať, že v prípade, ak by uvedená definícia obsahovala aj negatívne prvky, napríklad že daná potravina nemôže obsahovať určitú zložku, nemožno takéto vymedzenie automaticky považovať za príčinu toho, že nepôjde o „*názov podľa právnych predpisov*“.

4 Zaužívaný a opisný názov potraviny

Právna úprava používania zaužívaných a opisných názvov potravín podľa SDEÚ predstavuje oblasť výslovnej harmonizácie, čo sa týka aj uvádzania povinných sprievodných údajov názvu potraviny. V prípade opisných názvov

³⁹ V tomto zmysle SDEÚ poukázal na svoj rozsudok zo 4.7.2019 vo veci C-622/17 Baltic Media Alliance, bod 47.

⁴⁰ OHM RØRDAM, M. *EU Law on Food Naming. The prohibition against misleading names in an internal market context*. Copenhagen: Copenhagen Business School, 2013, s. 9.

potravín sa síce tieto názvy vytvárajú opisom potraviny a existuje tu čiastočná voľnosť výrobcov pri ich kreovaní, avšak harmonizovaná právna úprava opisných názvov zakladá povinnosť dodržiavania iných pravidiel označovania pri ich vytváraní. Definíciu opisného názvu nachádzame v čl. 2 ods. 2 písm. p) nariadenia FIC, čo zároveň predstavuje oprávnenie pre výrobcu, aby opisný názov vytvoril za podmienky rešpektovania iných pravidiel v oblasti označovania potravín. Členský štát z tohto dôvodu podľa SDEÚ nemôže prijať všeobecné a abstraktné zákazy, aby zabránil riziku, že používanie niektorých zaužívaných a opisných názvov potravín by mohlo uviesť spotrebiteľa do omylu z dôvodu nedostatku informácií.⁴¹

Problematiku zaužívaných a opisných názvov je možné ilustrovať v českom a slovenskom kontexte na výraze „*párok*“. V prípade Slovenskej republiky definíciu párku nachádzame vo vyhláske o mäsových výrobkoch, podľa ktorej sa párkom rozumie: „*mäsový výrobok z jemne homogenizovaného mäsového diela alebo zo zrneneho mäsového diela s veľkosťou častíc do 2 mm alebo spojky a vložky, spravidla plnený do technologického obalu s priemerom najviac 34 mm.*“⁴² Pojem „*párok*“ je vo vyhláske o mäsových výrobkoch definovaný pozitívnym spôsobom, pričom dostatočne spája pojem s konkrétnou potravinou. Na základe posúdenia požiadaviek na názov podľa právnych predpisov mám za to, že definícia párku vo vyhláske o mäsových výrobkoch je názvom podľa právnych predpisov. V prípade potraviny vyrobenej na Slovensku, tak táto potravina, ktorá neobsahuje mäso, nesmie byť označená názvom „*párok*“, keďže z definície vyplýva, že musí obsahovať mäsovú zložku. Možné to nie je ani v prípade doplnenia povinných sprievodných údajov názvu potraviny (napr. „*sójový párok*“), z dôvodu, že právna úprava povinných sprievodných údajov názvu potraviny sa neuplatňuje v prípade názvu podľa právnych predpisov.

V prípade právneho stavu v Českej republike názov „*párok*“ nie je vnútroštátnym právom definovaný a tento výraz tak nie je názvom podľa právnych predpisov. V takom prípade je možné tento výraz v podmienkach Českej republiky posúdiť ako zaužívaný názov, alebo ako opisný názov. V tomto prípade mám za to, že spotrebiteľia v Českej republike používajú názov „*párok*“ pre mäsový výrobok bez toho, aby ho bolo treba vysvetľovať, a teda tento pojem predstavuje v podmienkach Českej republiky zaužívaný názov. V zásade tak výrobca, ktorý potravinu vyrobí v Českej republike, ju môže označiť názvom „*párok*“, keďže ani na úrovni práva Európskej únie, ani vo vnútroštátnom práve pojem „*párok*“ nie je názvom podľa právnych predpisov.

⁴¹ Bod 84 rozsudku.

⁴² Ustanovenie § 2 písm. g)

Ako už bolo naznačené, v prípade právneho stavu v Českej republike výraz „*párok*“ predstavuje zaužívaný názov. A práve pre tieto prípady SDEÚ vytvoril koncept vyvrátiteľnej domnienky, ktorý sa týka zaužívaných a opisných názvov potravín. Právni teoretici definujú vyvrátiteľné a nevyvrátiteľné domnienky v práve. V prípade vyvrátiteľnej domnienky sa predpokladá, že určitá skutočnosť jestvuje, avšak tento predpoklad je možné vyvrátiť dôkazom opaku.⁴³ Domnienkou, a teda právnym stavom, ktorý je podľa SDEÚ nastolený, je skutočnosť, že informácie poskytnuté podľa nariadenia FIC, konkrétne povinné sprievodné údaje názvu potraviny podľa prílohy VI dostatočne chránia spotrebiteľa. Znamená to, že právna úprava predpokladá, že spotrebiteľ porozumie zaužívanému, resp. opisnému názvu potraviny „*sójový párok*“, keďže bol doplnený dodatočným opisom „*sójový*“, ktorý predstavuje povinný sprievodný údaj potraviny.

Avšak treba poznamenať, že táto domnienka je v zmysle rozsudku vyvrátiteľná, a teda je možné ju spochybníť a poprieť. Táto možnosť prislúcha v konkrétnej veci kontrolnému orgánu, ktorý sa domnieva, že daná potravina vzhľadom na všetky okolnosti konkrétnej veci spotrebiteľa uvádza do omylu. Takéto tvrdenie však musí preukázať kontrolný orgán, pričom na výkon úradnej kontroly potravín by bol v podmienkach Slovenskej republiky príslušný orgán veterinárnej starostlivosti, konkrétne regionálna veterinárna a potravinová správa.⁴⁴ Dôkaz opaku kontrolný orgán preukazuje prostredníctvom porušenia čestných informačných postupov, v tomto prípade čl. 7 ods. 1 písm. d) nariadenia FIC, ktorý sa aktivizuje v prípade, ak informácia o potravine spotrebiteľa uvádza do omylu poukazovaním na prítomnosť konkrétnej potraviny alebo zložky na základe vzhľadu, opisu alebo zobrazení, hoci v skutočnosti prirodzene prítomná zložka alebo bežne používaná zložka v tejto potravine sa nahradila inou zložkou. Dôkazné bremeno teda leží na kontrolnom orgáne, pričom ten musí svoje tvrdenie náležite odôvodniť. Náležité odôvodnenie rozhodnutia kontrolného orgánu je jeho nevyhnutnou náležitosťou a zároveň je súčasťou práva na spravodlivý proces vo verejnej správe.⁴⁵ Právny teoretik Kühn uvádza, že v prípade súdnych rozhodnutí je nevyhnutnou podmienkou preskúmateľnosti sudcovského rozhodnutia, aby súd vysvetlil každú jednot-

⁴³ DIMOVA-SEVERINOVA, D. M., IVANOVA, G. Y. Legal argumentation when working with presumptions in the process of applying the law in the continental legal system. In: *The Lawyer Quarterly*, 2023, č. 13, s. 48.

⁴⁴ RYBNÍKÁR, S. Úradná kontrola potravín. In: VENHARTOVÁ, J., RYBNÍKÁR, S., GÁBRIŠ, T. a kol. *Potravinové právo*. 1. vydanie. Bratislava: C.H. Beck, 2022. s. 267-268.

⁴⁵ KOŠIČIAROVÁ, S. *Verejná správa a právo na spravodlivý proces*. Kraków: Spolok Slovákov v Poľsku, 2014, s. 22.

livú úvahu jasným spôsobom, zrozumiteľným prinajmenšom pre právneho odborníka.⁴⁶

SDEÚ sa ďalej venoval otázke maximálnych prípustných podielov rastlinných bielkovín na to, aby potraviny mohli byť označené zaužívanými alebo opisnými názvami. Aj v tomto prípade v zmysle rozhodnutia SDEÚ stanovenie takýchto podielov jednoznačne predstavuje reguláciu používania týchto názvov, a zároveň toto opatrenie nepredstavuje prijatie názvu podľa právnych predpisov. Keďže otázky zaužívaných a opisných názvov sú s poukazom na argumentáciu SDEÚ výslovne harmonizované, takéto stanovenie podielov pre zaužívané a opisné názvy by bolo v rozpore s harmonizáciou týchto otázok právom Únie. Na druhú stranu sa ale domnievam, že v prípade, ak sa na úrovni členského štátu stanoví názvy podľa právnych predpisov, tak v takomto prípade je možné stanoviť maximálne prípustné podiely pre používanie týchto názvov, nakoľko takýto prípad by nenarážal na problém harmonizácie práva EÚ, iba by rozširoval obsah názvov podľa právnych predpisov stanovených vnútroštátnym právom. V tomto prípade bola totiž posudzovaná právna úprava, ktorá obsahovala limity podielov, hoci názvy podľa právnych predpisov v nej neboli stanovené. Aj v zmysle záverov SDEÚ je nesporné, že názvy podľa právnych predpisov je možné prijať vo vnútroštátnom práve. Mám za to, že ak sú názvy podľa právnych predpisov vnútroštátnym právom stanovené, prípadné stanovenie maximálnych prípustných podielov obsahu rastlinných bielkovín by len spresňovalo obsah konkrétneho názvu podľa právnych predpisov, a z tohto dôvodu by takáto úprava nenarážala na harmonizáciu.

Záver

Plant-based potraviny predstavujú významný trend na trhu s potravinami. Výrobcovia uvádzajú na trh viaceré potraviny na rastlinnej báze, ktoré bývajú označované názvami typickými pre sektory mäsiarstva, údenárstva a rybolovu. Keďže v prípade mäsa a mäsových výrobkov neexistuje harmonizácia na úrovni práva Európskej únie, ktorá by chránila názvy týchto potravín, k regulácii používania a ochrany týchto názvov pristupujú členské štáty. S tým sa spájajú aj právne otázky, ktoré súvisia s (ne)súladom takýchto vnútroštátnych pravidiel s právom Európskej únie. Predmetom výkladu rozsudku SDEÚ vo veci C-438/23 *Protéines France* sa SDEÚ zaoberal dekrétom, ktorý

⁴⁶ KÜHN, Z. *Aplikace práva ve složitých případech. K úloze právních principů v judikatuře*. Praha: Nakladatelství Karolinum, 2002, s. 349.

stanovuje zákaz používania názvov používaných na označovanie potravín živočíšneho pôvodu pri opise, umiestňovaní na trh alebo propagácii potravín obsahujúcich rastlinné bielkoviny, pričom dekrét obsahuje aj maximálne podiely rastlinných bielkovín, pod ktorý je možné takéto názvy použiť. Tento predpis, a otázky s ním súvisiace, sa stali predmetom prejudiciálneho konania pred SDEÚ.

Prelomový záver vyslovil SDEÚ vo vzťahu k názvu podľa právnych predpisov. Poukázal pri tom na čl. 2 ods. 1 písm. f) nariadenia FIC, ktorý odkazuje na vymedzenia pojmov „mäso“, „mechanicky separované mäso“, „mäsové prípravky“, „rybárske výrobky“ a „mäsové výrobky“ v bodoch 1.1, 1.14, 1.15, 3.1 a 7.1 prílohy I k nariadeniu č. 853/2004. SDEÚ uvedené pojmy posúdil ako názvy podľa právnych predpisov, čím tieto výrazy v praxi požívajú právnu ochranu a nemožno ich použiť pre potraviny na rastlinnej báze, a to aj ak sú také označenia sprevádzané povinnými sprievodnými údajmi o názve potraviny (napr. „sójové mäso, „rastlinné mäso“ a pod.).

SDEÚ zároveň poukázal na skutočnosť, že pre posúdenie toho, či sa konkrétnou právnou úpravou stanovujú názvy podľa právnych predpisov, je potrebné skúmať účinok týchto pravidiel. Zámer vnútroštátnych orgánov na účely tohto posúdenia nie je určujúci.

Z rozsudku zároveň vyplýva, že na to, aby bol určitý pojem právom uznaný za „názov podľa právnych predpisov“, musí byť definovaný konkrétnym a pozitívnym spôsobom. To znamená, že definícia pojmu musí byť postavená tak, že vymedzuje vlastnosti potraviny, teda obsahuje špecifikáciu toho, čo sa danou potravinou rozumie, čo má obsahovať.

Právna úprava používania zaužívaných a opisných názvov potravín podľa SDEÚ predstavuje oblasť výslovnej harmonizácie, a to aj v súvislosti s uvádzaním povinných sprievodných údajov názvu potraviny. V prípade opisných názvov potravín sa síce tieto názvy vytvárajú opisom potraviny a existuje tu čiastočná voľnosť výrobcov pri ich kreovaní, avšak harmonizovaná právna úprava opisných názvov zakladá povinnosť dodržiavania iných pravidiel označovania pri ich vytváraní. Z tohto dôvodu nie je možné stanoviť vo vnútroštátnom práve povinnosti a požiadavky, akými sa vytvárajú, resp. nevytvárajú opisné názvy, čo dekrét v zásade vytváral. Definíciu opisného názvu nachádzame v čl. 2 ods. 2 písm. p) nariadenia FIC, čo zároveň predstavuje oprávnenie pre výrobcu, aby opisný názov vytvoril za podmienky rešpektovania iných pravidiel v oblasti označovania potravín. Členský štát z tohto dôvodu podľa SDEÚ nemôže prijať všeobecné a abstraktné zákazy, aby zabránil riziku, že používanie niektorých zaužívaných a opisných názvov potravín by mohlo viesť spotrebiteľa do omylu z dôvodu nedostatku informácií.

V prípade právnej úpravy, ktorá obsahuje maximálne prípustné podiely rastlinných bielkovín na to, aby potraviny mohli byť označené zaužívanými alebo opisnými názvami, aj v prípade podľa SDEÚ stanovenie takýchto podielov jednoznačne predstavuje reguláciu používania týchto názvov, a zároveň toto opatrenie nepredstavuje prijatie názvu podľa právnych predpisov. Keďže otázky zaužívaných a opisných názvov sú s poukazom na rozsudok výslovne harmonizované, takéto stanovenie podielov pre zaužívané a opisné názvy by bolo v rozpore s harmonizáciou týchto otázok právom Únie.

Summary

LABELLING OF PLANT-BASED ALTERNATIVES TO MEAT AND MEAT PRODUCTS IN THE CONTEXT OF THE JUDGMENT OF THE COURT OF JUSTICE IN THE PROTÉINES FRANCE CASE

The aim of this paper is to analyse the judgment of the Court of Justice of the European Union in Case C-438/23, Protéines France, concerning the labelling of plant-based foods, specifically alternatives to the meat and meat products sector. The introduction introduces the reader to the context of the issue and presents the relevance of the issue under examination for legal and food practice. In the second chapter, the author discusses the facts of the judgment, focusing in particular on the decree and its disputed provisions. In the third chapter, the author discusses the issues of harmonisation of European Union law and their impact on the decree and its compatibility or otherwise with European Union law. In the remainder of the paper, the author discusses the interpretation of the Court of Justice of the European Union in relation to the legal name of foodstuffs, the customary name and the descriptive name. In the conclusion of the paper, the author summarises the interpretation of the Court of Justice and its relevance for legal and food practice.